

[Miljøministeren]

ger i øjeblikket, og jeg har også noteret mig, at der har været en afsmittende virkning på Fremskridtspartiets ændringsforslag. Vi mener ikke desto mindre, at den rigtige måde at gøre tingene på er den, som fremgår af betænkningen. Det er rent faktisk sådan, at efter de erfaringer, danske myndigheder har erhvervet sig i de tre år, hvori loven har virket, er det unødvendig restriktivt, at en virksomhed hver gang skal vente 60 dage på at kunne iværksætte forsøgsprojekter i storskalaanlæg, og det er jo faktisk det, der vil blive tilfældet ifølge Fremskridtspartiets forslag. Det er også det, vi har nogle diskussioner med EF om – om det er en hensigtsmæssig ting.

Så må jeg sige til hr. Knud Lind, at der ikke i øjeblikket er tale om et forbud mod udsætning i den forstand, at det ikke er muligt at få tilladelse til udsætning; der skal bare ske en godkendelse af udsætning. Det er rigtigt, at denne bestemmelse indebærer, at alle ansøgninger skal realitetsbehandles, for at man kan vurdere udsætningens forsvarlighed i relation til natur, miljø og sundhed. Det mener jeg er fuldstændig rigtigt på nuværende tidspunkt på et område, der er så nyt, som det her er tilfældet.

Når hr. Knud Lind siger, at vi er meget restriktive i forhold til de øvrige EF-lande, og fremhæver f.eks. Frankrig og Belgien, der har haft 15–20 ansøgninger om udsætning, er det altså ikke nødvendigvis udtryk for, at myndighederne er restriktive; der kan også godt være tale om, at virksomhederne ikke har været så langt fremme på dette felt.

Jeg er nødt til at sige, at uanset om Miljøministeriet skal behandle udsætning af den nye sukkerroe, er der ikke tale om, at vi forsinker udsætningen af den. Nej, det er der ikke, hr. Knud Lind. Jeg beklager, at hr. Knud Lind ikke er rigtigt informeret om det her. Den behandling, der sker i Miljøministeriet, sker faktisk parallelt med, at virksomheden arbejder videre med det. Vi har netop i samarbejdet omkring den nye sukkerroe sagt, at vi gerne ville have ansøgningen så tidligt, at vi var helt sikre på, at der ikke på virksomheden blev tale om forsinkelse af udsætningen. Det er en lidt utraditionel måde at behandle tingene på, men det er altså den vej, vi har valgt her. Derfor er der selvfølgelig ikke tale om, at vi på dette område laver noget, der er til skade for dansk landbrug.

Det er ikke, fordi jeg regner med, at mine argumenter vil påvirke hr. Knud Lind nævneværdigt, men nu er de dog i hvert fald fremført af hensyn til sagligheden.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Ministerens argumenter påvirker mig ret meget, for jeg har jo læst disse betækningsbidrag og de ændringsforslag, hvor ministeren har tilkendegivet en helt anden holdning.

Jeg vil godt sige, at Fremskridtspartiet selvfølgelig har kigget på EF's foreslåede regler og valgt den mildeste udgave af dem. Det betyder bl.a., at man taler om anmeldelse og en ventetid på 60 dage, inden firmaet frit kan begynde, hvis man ikke fra Miljøministeriet på det tidspunkt har foretaget sig noget. Der skal altså ske en aktiv indsats – i modsætning til det, ministeren kører frem med i dag. Hvis der ikke sker denne aktive indsats, kan firmaerne gå i gang.

Når jeg ikke stoler på ministerens tilkendegivelser om, at man ikke vil skade dansk landbrug, er det jo, fordi ministeren i bemærkningerne under nr. 5 skriver:

»Udsætnings sagen forventes afsluttet i sommeren 1989, efter at de principielle aspekter i relation til udsætning har været drøftet i Folketinget. I international sammenhæng er genteknologiområdet under stærk udvikling, og det vil også af den grund være hensigtsmæssigt at udskyde en revision af loven.«

Det betyder reelt, at den § 11, som vi har stillet et ændringsforslag om, og hvis indhold er, at genteknologisk fremstillede organismer eller celler ikke må udsættes, herunder ikke udsættes i forsøgsøjemed, bliver udskudt, fordi ministeren reelt har stillet et ændringsforslag om at udskyde en revision af lovforslaget. Så det er i strid med ministerens egne tilkendegivelser, når hun påstår, at hun har nogle positive ting.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Jeg anser det naturligvis fortsat for temmelig håbløst at gå ind i en diskussion med hr. Knud Lind, siden hr. Knud Lind ikke hører efter og ikke accepterer, hvad jeg siger. Men trods alt vil jeg godt sige, at der ikke er tale om nogen forsinkelse. Uanset hvad hr. Knud Lind læser op, og uanset at Folketinget skal behandle tingene, er sukkerroen ikke klar til udsætning. Det er